

Er is niets

nieuwskrant

onder de zon

2

Uitgebreid Reisverslag van de reis oktober 2015

3

Vooruitgang in Galesu

4

Van harte gefeliciteerd en nog vele jaren '... ja ja...

4

Muisstil in de gevangenis van Gherla

Stichting Basic Life Support
Zomer 2016
Uitgave 3
www.sbls.nl

Er is niets nieuws onder de zon (prediker 1 vers 9) Maar dat blijft gelukkig, God zij dank, niet zo ! Dat is het goede nieuws, ... niet uit een krant maar uit de rij van Gods beloften. Dat is ook een van de redenen waarom het vol te houden is. Men zegt weleens: 'Houdt het dan nooit op?'... Ja het houdt dus een keer op ! Tot die tijd hebben we nog te 'dealen' met het hier en nu, ook in Roemenië. Voor u ligt weer een nieuwe krant met berichten van Basic Life Support. Mooie, en minder mooie dingen komen er voorbij. Veel leesplezier, al is het soms om te janken. Dank voor uw betrokkenheid.

Van de penningmeester

Als ik dit stukje schrijf is het jaar 2015 bijna ten einde. Het eerste woord wat bij de meeste mensen opkomt als we achterom zien naar wat voorbij ging, zal ongetwijfeld het woord "vluchtelingen" zijn. En alle problematiek daarbij. Het zijn er zoveel en niemand kan iedereen helpen, maar als iedereen nu eens iemand helpt.....Wij doen dat helpen nog steeds in Roemenië, ook in het afgelopen jaar. Want nog steeds zijn er ook daar nog zo veel die niet zonder hulp kunnen. En al ben ik zelf dit jaar niet mee geweest, uit de verhalen van hen die wel naar Roemenië zijn gegaan blijkt dat ze weer armoede genoeg zijn tegengekomen. Prachtig om dan wat te kunnen betekenen en een helpende hand te mogen bieden. Overigens is dit niet mogelijk zonder de hulp van velen. Via deze weg wil ik dan ook onze trouwe sponsors bedanken die het mogelijk maken dat wij iedere maand 66 kansarme gezinnen deze helpende hand kunnen bieden. Een uitkomst voor deze gezinnen. Maar ja, als ik ga bedanken, dan ben ik voorlopig niet klaar: collectanten, verkopers, allen die een gift gaven, belangstellenden op de informatieavond en noem maar op. Wij zijn dankbaar dat het mogelijk was om ons project opvang straatkinderen in Galesu te kunnen continueren. En ook hebben wij aan het begin van het jaar 2015 veel ouderen een zak aardappels kunnen geven om de winter door te komen.

Kortom, het was mogelijk om weer veel hulp te kunnen bieden waarvan je ook weet dat die aankomt! God de eer die ons kracht en gezondheid gaf om dit mooie werk te kunnen doen. Als u dit leest, is het inmiddels 2016. En ook dit jaar kunnen we niet zeggen: hulp is niet meer nodig dus we kunnen er mee stoppen. Integendeel, we zouden dan de mensen letterlijk in de kou laten staan. En daarom gaan we door met ons werk. Zodat kinderen elke dag weer kunnen komen voor een warme maaltijd. Helpt u ook weer mee? Hoe? Dat kan op veel manieren: niet alleen door het geven van een gift, maar u kunt bijvoorbeeld ook helpen als collectant of bolchrysantenverkoper. En als u maandelijks een bijdrage wil doen, sponsor bijvoorbeeld een kansarm gezin voor € 22,50 en maak voor hen het verschil. Of u kunt ook voor € 12,50 per maand zorgen voor een warme maaltijd voor een straatkind in Galesu. Mogelijkheden genoeg dus en uw gift is nog steeds aftrekbaar van de belasting aangezien wij ANBI zijn. Maar het belangrijkste wil ik toch niet onbenoemd laten: uw gebed. Want wat kunnen wij zonder de zegen van God? Mogen de kinderen, de gezinnen en die oude weduwe weer op u rekenen? Echt, het hoeft niet veel te zijn. In de Bijbel staat: "En wie één van deze kleinen slechts een beker koud water te drinken geeft..." (Mat 10:42) Ontvang een hartelijke groet, Jan Willem Bas

Website

Een stukje over de site behoort inmiddels tot de vaste inhoud van de nieuwskrant. We willen opnieuw uw aandacht op de website richten. Het is alweer 6 jaar geleden (2010) dat de eerste website gelanceerd werd. Toen, een moderne website waar we erg trots op waren.

Zoals u waarschijnlijk wel weet en/of ervaart gaat de ontwikkeling op het gebied van media razend snel. Zo ook voor de programma's waarmee websites gemaakt worden. Eind 2014 kwamen we erachter dat het programma waarmee de website gemaakt is niet meer wordt ondersteund. De site was vanaf dat moment ook niet meer beveiligd tegen virussen. We moesten dus een nieuwe site ontwerpen en bouwen. De wens was, om opnieuw een professionele site te ontwerpen conform de huidige stijl. De site is volledig door vrijwilligers gemaakt in samenwerking met een ervaren websitebouwer. Ook is er nu een grote uitbreiding op de site, namelijk de informatie van ons project in Galesu. Daarnaast kunt u de reisverslagen en nieuwskranten van de afgelopen jaren lezen. Bent u nieuwsgierig geworden naar de nieuwe website ga dan snel naar www.sbls.nl.

Misschien iets voor u/jou?

Het actueel houden van een website is erg belangrijk. Doordat we vaak druk zijn met de organisatie van de verschillende acties, vergaderingen en de contacten met onze partners in Roemenië, schiet dit stukje werk er regelmatig bij in.

Daarom zijn wij op zoek naar iemand die de inhoud van de website actueel kan/wil houden. Dit houdt in, nieuwe informatie op de website plaatsen en de site uitbreiden met informatie over de lopende projecten. De benodigde informatie zal door de mensen van B.L.S. worden aangeleverd. Als u/jij het leuk vindt om ons hierin te ondersteunen, stuur dan een mailtje naar info@sbls.nl, of neem contact met mij op. Veel plezier bij het (regelmatig) bezoeken van de site. Richard Lagendijk (06-46054584)

Van de voorzitter

Onlangs werd er bij ons in de kerk door Ron van der Spoel gepreekt over het thema: Waar is God in Syrië. Aan de hand van de getuigenissen die in Syrië aan Ron zijn verteld en die hij ons weer toespeelde kunnen wij alleen maar beamen, ja ook daar is Hij! Maar wat hebben u/jij en ik daar nu aan als BLS (Basic Life Support). Wel, heel in het kort was zijn boodschap dat de overheid het zwaard heeft en inderdaad de IS moet straffen voor de terreur daden maar dat wij de Liefde van Christus hebben en voor ons geldt dat wij naar onze naaste moeten omzien en dat wij onze naaste moeten liefhebben. Want liefde is het meest krachtige wapen dat er bestaat. Liefde verandert ook mensen! Jaren geleden spraken wij bij Ecce Homo hier al over toen wij het over de arme gezinnen hadden en dat de grootste verandering voor hen vaak het ontdekken van Gods Liefde is, hierdoor wordt hun situatie vaak echt verandert! Uiteraard mag de praktische hulp in de vorm van sponsoring niet ontbreken maar wij kunnen met de sponsorgelden niet al hun problemen wegnemen. In deze nieuwskrant weer volop nieuws over onze laatste reis en belevenissen. Bij ons bezoek bij Ecce Homo vierde deze organisatie haar 25 jarig bestaan. Een periode waarin veel zegen en tegenwerking elkaar afwisselden. Liviu Ballas, de oprichter van Ecce Homo heeft over deze periode een boek geschreven waarvoor hij diep in de historie is gedoken. Door dit meesterwerk heen proef je de afhankelijkheid aan God in alles. Het is jammer dat dit boek in het Engels is geschreven (natuurlijk veel beter dan dat hij het in het Roemeens had geschreven) maar het zou fijner zijn als het in het Nederlands vertaald was. Kortom, er staat weer genoeg in de nieuwskrant, veel leesplezier. Aad Goedegebuur

Welkom aan 'de nieuwe'

Hallo ik ben Bram en ik ben sinds kort betrokken bij Basic Life Support. Ik verwacht niet dat veel mensen mij zullen kennen, want ik woon nog maar kleine 2 jaar in Alblasserdam.

Op het moment van schrijven ben ik samen met mijn vrouw in opperste staat van paraatheid in afwachting van ons eerste kindje. Een spannende periode! Mijn hart ligt bij de zorg en momenteel werk ik als junior business controller voor De Forensische Zorgspecialisten in Utrecht. Naast mijn werk probeer ik me actief in te zetten voor mijn medemens, waaronder nu voor BLS. Het omzien naar de mensen in Roemenië die weinig tot niets hebben vind ik bijzonder en mooi om aan bij te mogen dragen. Afgelopen zomer heb ik voor het eerst de bolchrysantenactie meegemaakt en vond het super om te zien hoe we met al die vrijwilligers zoveel lol konden maken en geld ophalen voor de mensen in Roemenië. Bedankt voor het lezen van dit bericht en wellicht tot in de toekomst. Met vriendelijke groet, Bram Schep.

Als de kachel maar brand

Nee, C.V. is niet voor iedereen weggelegd.

Nee, C.V. is niet voor iedereen weggelegd. Vooral onder de armsten van Roemenië kom je deze apparatuur niet tegen. De meesten hebben een (vaak zelfgebouwd) kachel van staal of steen. Vaak ook een uit een grijs verleden zodat er een behoorlijk deel van de rook in huis terecht komt i.p.v. uit de schoorsteen. Vandaar ook dat veel van de sponsorgezinnen kinderen hebben met luchtwegproblemen. Het is dáárom ook dat hulp van B.L.S. regelmatig bestaat uit het opknappen of vervangen van zo'n kachel. Wat heerlijk als je mensen die zo in de ellende en de kou zitten, niet 'in de kou' behoeft te laten staan. Voor zo'n € 150,- kunnen we (namens u) een voorradje hout schenken, waarmee zij het grootste deel van zo'n koude winter weer verder kunnen. Oké,... dat is dan niet directe hulp waar men permanent iets aan heeft, maar in de bijbel wordt al vol lof over een beker koud water geschreven, (Mattheus 10 vers 42) dus....

Reisverslag Roemenie 2015

Reizigers: Aad, Wim, William, Jasper, Leonieke, Johan, Janneke en Izak.

Vertrek dinsdag 6 oktober vanuit Aad z'n huis. Izak leest uit Matt. 24 over de wederkomst. Laten we niet speculeren over het tijdstip van Jezus terugkomst, maar verwach- tende zijn. 05.15 uur vertrekken we. Het is (uiteraard) donker maar ook regenachtig. (niet fijn om te rijden.) We hebben een voorspoedige reis en vragen ons af hoe het bij de laatste grenzen zal lopen nu het vluchtelingenprobleem volop gaande is. Jasper geeft aan dat de stroken bij die grenzen een andere naam hebben gekregen: I.p.v. vluchtstrook noemt hij ze vluchtelingen-strook. Na de maaltijd in het Paprikahotel overnachten we weer in het hotel in Torak-Balint. De eerste 1400 km. zit er weer op.

De volgende morgen Woensdag 7 oktober om 08.15 uur vervolgen we de reis en komen met mooi weer in Cluj aan. ① Hartelijke ontvangst ② /met elkaar de maaltijd. /even naar Kaufland / tot 01.00 uur op het balkon en daarna naar bed. Donderdag 08 oktober naar Claudia & Danuts in Simleu. Voor we naar de gezinnen vertrekken vertelt Claudia iets over het gezin waar we zo dadelijk naar toe gaan. Twee gemeenteleden gaan mee om te vertellen aangezien Claudia de Engelse taal niet echt machtig is. Aan de hand van twee afschuwelijke foto's van een inmiddels overleden meneer met gezichtskanker vertelt ze de situatie van het gezin. Kort na het overlijden van haar man breekt mevrouw haar been. Na de operatie blijkt haar been heel dik te worden en moet ze opnieuw onder het mes. Nú een paar maanden later heeft ze heel veel pijn. ③ Over een half jaar gaan ze de schroeven uit die breuk verwijderen. Ze woont met haar 3 kinderen in (4, 8 en 12 jaar) in het huis dat van haar schoonouders is. Die denken dat ze zich aanstelt. Op haar vraag of er een pomp naar het huis mag voor het water, omdat ze zoveel pijn heeft wordt dit door schoonpapa geweigerd. Zo'n pijp besmet volgens hem het drinkwater. Hij verwacht ook dat ze 'gewoon' doorwerkt op de boerderij. Het zou voor deze familie een uitkomst zijn als er schoenen voor de kinderen en wat hout geschonken kan worden omdat ze met dit been niet kan houtzagen/hakken. Dit heeft B.L.S. inmiddels met uw hulp kunnen schenken.

Deze zigeuner familie heeft drie kinderen waarvan er eentje op de leeftijd van 8 maanden is overleden aan hartproblemen. Bij aankomst gaat het net regenen. 'Veel handen maken... ④ Aan de muur hangen een paar foto's waarvan eentje van het overleden kindje in haar kistje, gekleed in een jurkje met veel kant (schrijnend!) 5 Het jongste kind heeft (net als haar moeder) ook last van hartproblemen, maar wel in mindere mate als het in- middels overleden zusje ⑥ Moeder en dochter moeten iedere maand naar de dokter. Het huisje is een klein krotje dat toch enigszins gezellig is aangekleed. Het dak komt bijna naar beneden en het stenen kachelkje moet vanwege de rookproblemen hoognodig opnieuw opgemetseld worden. De huur bedraagt € 30.= Claudia is vol lof over dit gezinnetje. De man doet z'n uiterste best om werk te hebben en dat lukt ook meestal wel. In tegenstel- ling tot de meeste andere gipsy families. Ook valt op dat zij niet net als de anderen op de pof kopen, maar direct betalen of anders maar niet kopen en de kinderen gaan iedere dag naar school. Dat kan van de meeste gipsy's niet gezegd worden. Ze staan ook goed bekend in hun omgeving. Moeder is niet sterk en daarom is het extra fijn dat er een wasmachine en een koelkast zijn. Claudia vraagt wat deze moeder het liefst zou willen hebben. Het antwoord is: gezondheid. Verder zou het fijn zijn als: het kachelkje opnieuw gemetseld zou kunnen worden en dat er hout komt Dit heeft B.L.S. inmiddels met uw hulp kunnen schen- ken. want dat is het grootste probleem voor de komende winter. Nog fijner zou het zijn om een ander onderkomen te vinden maar dat zal voor de winter wel niet meer lukken.

Zondag 11 oktober vertrekken we samen met George, richting Dej. Daar voegt Vasile zich bij ons en we gaan naar de kerk aldaar. Na verschillende sprekers krijgt Aad de gelegen- heid om wat te zeggen. ⑦ Dat lukt hem prima en omdat we de groeten van de ge- meente van Alblasserdam overbrengen, vindt de pastor dat we eerst moeten bidden voor de gemeente van Alblasserdam. George houdt een preek over Lucas 12 vers 35 : "Laten uw lendenen omgord zijn en de lampen brandend." Zo'n 2½ uur na aanvang gaat de kerk uit. We gaan nu naar het huis van Vasile waar we de maaltijd gebruiken. Sorina, laat ons kennismaken met haar nieuwe kat. Dat heeft ze geweten: Jasper haalt alles uit de ka(s)t ⑧ wat erin zit en eindigt met hem in de magnetron te stoppen, maar doet de magne- tron niet aan. Hierna keren we terug naar 'huis'. We lopen wat in de omgeving of rusten wat uit en hebben daarna het laatste overleg met George, Calin en Vasile. Daarna eten we 2 meter pizza ⑨ en gaan fikkie stoken, verslag schrijven en slapen.

We reizen af naar het kindertehuis Lanoi waar we met de kinderen spelen. ⑩ Er wordt geschaakt, ⑪ getekend ⑫ en gestoeid en daarna gebruiken we gezamenlijk de maaltijd. Het rooster aan de deur wordt geraadpleegd en zo zien we, wie er de nodige taken heeft voor deze dag. Leonieke heeft een schitterend fotoboek voor de social werker (of zal ik moeder zeggen) van dit tehuis. ⑬ Aad mag het verhaal doen en daarna volgt de overhandiging. Ze is daar nu jaar aan het werk. Ja, ...daar had ze niet op gerekend. Wat was ze blij en alle kinderen kijken natuurlijk.

Het volgende gezin bestaat uit een oude man met een vrijgezelle zoon. Z'n moeder is twee maanden geleden overleden. Vader had een drankprobleem en heeft nu in een paar weken tijd vier hersenbloedingen gehad. Hij praat best moeilijk nu. Hij heeft veel last van verstoppingen in z'n lichaam. Verschillende medicijnen hebben nog niet geholpen. Amalia heeft medicijnen bij zich om die te proberen. Hij staat gelukkig wel onder doktersbehandeling. Jammer dat hij vrijwel niet meer in beweging komt. Dat doet er natuurlijk ook geen goed aan. De zoon heeft nu z'n werk opgegeven om z'n vader te verzorgen en krijgt nu een kleine vergoeding van de staat. De getrouwde broer komt ook regelmatig op bezoek. Amalia leest een stukje uit de bijbel en we zingen dit keer zonder begeleiding omdat ze nog niet zo lang gitaarles heeft en dit lied nog niet op de gitaar kent. We praten wat na over het bijbelgedeelte. Ik probeer aan de hand van het klosje garen dat daar ligt, uit te leggen, hoe kort het leven is en hoe lang de eeuwigheid duurt. En dat er niet meer nodig is dan je zonden aan God te belijden en vergeving te vragen. En je vertrouwen op de verdienste van Jezus te stellen. Meer vraagt God niet van ons. Amalia stelt voor om met hem te bidden en dat hij de woorden dan herhaalt... Hij gaat huilen. Amalia spreekt nog een poosje verder en herhaalt het voorstel. Dan stemt hij er mee in en herhaalt de woorden die Amalia bidt. Ik voel tijdens deze emotionele conversatie de spanning die er heerst en denk aan de bijbeltekst: 'Wij hebben niet te strijden tegen vlees en bloed, maar tegen de geestelijke boosheden in de lucht.' We nemen afscheid en gaan weer weg

Vooruitgang in Galesu:

Ik zal werken, en wie zal het keren? (Jesaja 43 vers 13)

Galesu project. Al weer een paar jaar zijn wij als Basic Life Support betrokken bij, zoals wij dat noemen, het Galesu project. Ondanks dat we al jaren actief zijn in Roemenië, zijn we nog nooit zó ver Roemenië ingetrokken.

Dit project is snel gegroeid en is naast de gezinssponsoring het grootste project van B.L.S.. Broeder Vasile had al een paar keer tegen ons gezegd: 'Jullie moeten mee naar het zuiden, dicht bij de Zwarte zee. Ik ken daar iemand die jullie hulp goed kan gebruiken'. Uiteindelijk zijn wij daar heen gegaan, wat wél inhoudt dat wij nu telkens twee dagen extra moeten reizen. George, een sympathieke Roemeen, die zelf bijna tien jaar lang op straat heeft geleefd, is de sleutelfiguur in dit project. Wat houdt dat in? In 2011 leerden wij George kennen. Doordat de kerk van Constanta (die o.a. voorzorg in het onderhoud van George) vanwege de financiën zich langzaam aan terug wilde trekken uit dit project, kwam George met wat vrijwilligers in een lastige situatie terecht. In de periode dat George nog op straat leefde, kreeg hij op een gegeven moment van een automobilist een bijbel. George was hier boos om want hij wilde geld hebben voor het wassen van de auto van deze man, maar geen bijbel... Toch is hij gaan lezen en dit heeft een kentering in zijn leven gebracht. George leerde God kennen als zijn Verlosser en is sindsdien een trouw en vurig volgeling van Jezus. Na een periode met zijn vrouw in Oradea te hebben gewoond, (hij is inmiddels getrouwd), kreeg hij van God de roeping om naar de Zwarte Zee te gaan en daar komt hij terecht in Galesu. In Galesu staat een kerkje waar hij pastor wordt, maar George wil meer. Hij wil wat betekenen voor al de arme kinderen van zijn gemeente, (een handje vol mensen) maar ook voor de vele moslim kinderen die in deze omgeving wonen. Maar er is weinig ruimte hiervoor. Dan komt er op een gegeven moment een Amerikaanse die in zijn plannen Gods leiding ziet en deze zorgt voor geld zodat zij voor deze kinderen een ruimte kan laten bouwen met een huisje aan de straat. De Amerikaanse is tijdens de bouw nog aanwezig, maar daarna verdwijnt ze net zo plotseling als ze ook verscheen. Na deze gebeurtenissen komen wij in 2012 voor de eerste keer langs. George heeft volop plannen, maar heeft geen middelen om de plannen uit te voeren. Van ons bouwproject bij Elpis hebben wij nog fondsen over en wij helpen George met het maken van douches, sanitair en verwarming. Tegelijkertijd maken wij afspraken over de maaltijden die George de kinderen wil geven omdat deze kinderen thuis vaak niet of onvoldoende te eten krijgen. Ook in het voer van de verschillende dieren die George heeft, wordt voorzien. Elk jaar gaan wij naar Roemenië en om het jaar rijden we door naar George. Zo kwamen wij ook in 2014 weer bij George. Zijn project is waardevol en de kinderen ontwikkelen zich prima. Elke middag ontvangen zij bijles en worden er o.a. ook christelijke liederen aangeleerd, Bijbelstudie gedaan en in een warme maaltijd voorzien. George wil de kinderen de gelegenheid geven om twee keer in de week lekker te kunnen douchen. (wat er thuis natuurlijk niet in zit) Ook regelt hij vaak 'wisselkleding'. Inmiddels zijn er al wat kinderen die inmiddels de tienerleeftijd hebben bereikt en die nu George helpen bij al deze activiteiten. Toen we in 2015 Roemenië weer bezochten was George naar Vladiasa gekomen zodat het ons weer twee dagen reizen scheelde. Hier hoorden wij over de huidige stand van zaken in Galesu. De kerk in Constanta is nu volledig uit beeld en de kerkelijke gemeente van Galesu voorziet momenteel in het levensonderhoud van George. Ook B.L.S. levert nog steeds een bijdrage. Het project wordt steeds verder gestructureerd. De kinderen zijn nu in drie groepen gesplitst zodat er meer op de leeftijden kan worden ingespeeld. Voor de dagelijkse verzorging van de kinderen, het gebouw en de maaltijden is Andrea aangetrokken. Een slimme jonge vrouw die deze lopende zaken van George heeft kunnen overnemen. Uit dit project zijn er al verschillende kinderen gedoopt en hebben zich aan Jezus verbonden.

- Dit jaar zijn er 9 kinderen! naar hoger onderwijs gegaan, terwijl dit er normaal gesproken echt niet in zou zitten.
- Op de farm heeft George nu drie jongens (die eerst op straat leefden) verantwoordelijk gemaakt om onder zijn supervisie de varkens, koeien, kippen en het paard te verzorgen. Deze dieren zorgen voor een gedeelte van het vlees dat de kinderen dagelijks ontvangen. Deze winter werd er één van de varkens geslacht waardoor er genoeg vlees is voor maanden.
- Naast positieve zaken, ook iets waar wij zorgen om hebben.
- De Roemeense voedsel- en warenautoriteit kan mogelijk een verbod op deze ouderwetse manier van veehouderij opleggen, omdat niet aan alle gangbare voorschriften wordt voldaan.
- Dit was in vogelvlucht iets over het project waar momenteel, naast sponsoring, veel aandacht en middelen naar toe gaan.

In dit project worden gesponsord:

- Maandelijks de kosten voor het voedsel voor deze kinderen
- Maandelijks een gedeelte van het salaris van Andrea
- Maandelijks een bijdrage in de brandstofkosten voor de auto van George
- Maandelijks een bijdrage in het levensonderhoud van George.
- Maandelijks een bijdrage in de elektriciteitskosten

Dankbaar en blij zijn wij met dit project. Dankbaar dat er zoveel goede dingen gebeuren en blij dat wij iets mogen betekenen voor hen die het echt nodig hebben.

Aan de binnenkant van deze krant vind u een stukje reisverslag, maar nu eerst wij even, over deze, voor ons eerste reis,...zomaar een,

Eerste impressie van Jasper & William

(Jasper) Over wat we gezien hebben zou ik willen zeggen: arm maakt vaak rijk van geest. Als je ziet hoe wij met onze welvaart het geloof beleven is dat een wereld van verschil met de geloofsbeleving in Roemenië. In Roemenië is er meer plek voor God ondanks de relatieve armoede. Dat heeft op mij het meeste indruk gemaakt. Wat betreft de stichting: van tevoren had ik wel een beetje een beeld van de stichting, maar tijdens de reis zijn de intenties en de goede bedoelingen van de stichting zichtbaar geworden. Het is prachtig om te zien dat zoveel gezinnen en mensen geholpen kunnen worden door Gods hulp van boven en de hulp van stichting BLS op aarde. (William) Ik vond het een hele bijzondere en verrijkende reis. Van te voren heb ik het een en ander al gehoord wat er zich afspeelt in Roemenië, maar als je dat zelf ervaart is het toch heel anders. Je gaat naar een

land waar heel veel armoede is maar ook zeker rijkdom. De reis gaat over (inmiddels) mooie wegen door het land. Onderweg kom je mooie huizen tegen, maar die staan allemaal langs de hoofdweg. De dagen dat wij de gezinnen hebben bezocht, zie je pas de echte armoede. Als je bij zo'n gezin in huis komt, zie je dat zij vaak in een ruimte van 3 bij 4 meter leven, waar zij dan met vier personen moeten wonen en waar dan soms ook nog het dak nog lekt. Dan ervaar je zeker de armoede en dan zie je ook, hoe goed wij het hebben. Het is ook wel bijzonder hoe vrolijk en blij de mensen toch kunnen zijn. (en zeker ook met ons bezoek). En hoe ze in deze armoede ook steeds op God vertrouwen en dit ook met ons in een gebed willen delen. Kortom, ik heb dit zeker als een bijzondere reis ervaren en ook fijn gevonden, hoe je met de reisgenoten hier goede gesprekken over had.

'Van harte gefeliciteerd en nog vele jaren',... ja ja...

Maar oud worden in Roemenië brengt vaak zoveel ellende met zich mee. ... Voorbeeld?: Oma zorgt al zo'n 16 of 17 jaar voor haar kleinkinderen.

Ze had een baan als schoonmaakster in de flatgebouwen. Haar zoon moest voor vijf jaar de bak in. In die tijd ging de schoondochter van Oma naar Italië om daar geld te verdienen en liet de kinderen bij Oma achter. In Italië is ze opnieuw getrouwd en heeft daar opnieuw kinderen gekregen. Haar nieuwe man accepteert de kinderen in Roemenië niet en nu horen ze niets meer van moeder. (onvoorstelbaar!!!) Als Oma ging werken, stopte ze de jonge kinderen in een deken en als ze terugkwam zaten zij daar nog. Het waren hele rustige kinderen. Oma wilde ze niet naar het kindertehuis doen, maar er zélf voor zorgen. Later hadden de kinderen geen zin om buiten te gaan spelen met de andere kinderen. Ze hingen aan hun Oma. Pas kwam de kleinzoon onverwachts z'n vader op straat tegen. Toen die zag dat z'n zoon een vroegere spijkerbroek van hem aan had, eiste hij dat de zoon direct (op straat) zijn broek uit zou trekken en deze aan hem zou geven. Hij vroeg of hij a.u.b. even thuis om mocht gaan kleden.

Hoe dit afgelopen is weet ik eigenlijk niet. De kleinkinderen zijn nu (Alexandra) 19 en (Darius) 16 jaar oud. Voor Darius krijgt Oma nu nog 60 lei per maand (€ 15.=) van de staat en verder zijn er vrijwel geen inkomsten. Het huis is gelukkig eigendom van Oma. Wél triest dat je, met je eigen huis, nu zo in de problemen kan zitten dat er zelfs geen geld is voor eten en gas & licht. Oma is erg emotioneel en moet veel huilen. Amalia (de social-worker) is nog maar kort in dienst bij Ecce Homo en zal eerst met een formulier langsgaan om de inkomsten van dit gezinnetje eens nauwkeurig op een rijtje te zetten. Daarna kan er gekeken worden wat er zou kunnen verbeteren. Geld is er (ook bij Ecce-homo) niet zoveel.

Weet u? ... Naast Gods zegen,... en u als sponsor betekent dit werk helemaal niets voor Roemenië, maar met de hulp van beiden willen we ook de komende tijd namens u verder gaan. We voelen ons door u gesteund! Dank daarvoor. Mogen we op u blijven rekenen?

Niemand kan iedereen helpen, maar iedereen kan wel iemand helpen.

Jubileum-'feest'. (want ja,... is dat wel een feest?) ja & nee!

25 Jaar Ecce Homo. In 25 jaar kan er veel gebeuren, zeker in een organisatie als Ecce Homo. Liviu Ballas, de oprichter van 'Ecce Homo' heeft over deze periode een boek geschreven. Het is indrukwekkend te lezen hoe zij in deze jaren zijn gezegend door God maar ook hoe zij op een vele manieren zijn tegengewerkt. In al die jaren hebben zij met open vizier mogen strijden en zijn zij door veel buitenlandse organisaties geholpen. Het boek is opgebouwd in jaren, dus per jaar is er een verslag gemaakt van de belangrijkste gebeurtenissen en de voortgang van de afzonderlijke projecten. Zoals de gezinssponsoring, de kindertehuizen 'La Noi' en 'Amic' en ook het landbouw project. Heel bijzonder is ook de manier waarop zij aan het

huidige pand zijn gekomen waar zij al vanaf 1997 verblijven. Om u daar een indruk van te geven van hebben wij het voorwoord vertaald, en voor diegene die meer wil lezen over de geschiedenissen van 'Ecce Homo' wil ik graag mijn boek uitlenen zodat u het zelf kunt lezen.

U kunt het voorwoord lezen op onze website:

www.sbls.nl/voorwoord

Of scan deze QR-code:

Muisstil in de gevangenis van Gherla

Ook dit jaar hebben we de gevangenis van Gherla bezocht.

Er zit daar zo'n 1300 man waarvan het merendeel het leven van een ander heeft genomen. Het is de zwaarst bewaakte gevangenis van Roemenië. Regelmatig (vaak op de zaterdagen) gaan hier social werkers en/of geestelijk verzorgers op bezoek. Als een gevangene zich niet heeft misdragen kan hij aanvragen om bij zo'n meeting te mogen zijn. Basic Life Support vraagt aan de directie van de gevangenis 50 man te selecteren die door de samenleving dusdanig zijn uitgekotst, dat ze nooit meer bezoek krijgen. Dan past 'onze' naam ook hier een beetje.

Onze begeleider Gabi introduceert (en vertaalt) Aad, die het één en ander vertelt over het feit waarom wij in Roemenië zijn. Gabi, Vasile (de directeur van 'Elpis') of een ander, spreekt de gevangenen dan toe. In dit geval hadden we voorgesteld om dat door George te laten doen. (u inmiddels bekend van het project van Galesu). Ook hij leefde vroeger, jaren 'op straat'. Hij weet een beetje wat deze mensen meegemaakt hebben. Hij vertelt z'n eigen levensverhaal en drukt hen op het hart dat ze zich niet moeten blindstaren op het hier en nu, maar op het schitterende dat komen gaat.

Vaak gaan de gevangenen alleen maar naar zo'n bijeenkomst omdat ze dan even uit hun cel kunnen, misschien iets krijgen of om met meerderen te gelijk kunnen praten. Dan is het lastig voor zo'n geestelijk verzorger om de aandacht te houden, maar daar is op dit moment geen sprake van. George z'n verhaal komt heel goed over. Ze zijn onder de indruk, er worden vragen gesteld en na afloop zijn er nog korte gesprekjes onderling en met George en Gabi en ook een paar met ons voor zover dat lukt in het Engels. Dan is het weer tijd. De mannen lopen langs en krijgen een tasje met wat toiletartikelen en wat te snoepen en uiteraard wat christelijke lectuur. De meesten hebben nog het fatsoen ons een hand te geven, anderen zijn het verleerd of hebben het nooit geleerd. Je zult maar 20 of 30 jaar gekregen hebben, wat geen uitzondering is. Wij mogen via, via, via, via weer naar buiten,..... Ja, ... veel via's (en daarom ook geen foto's natuurlijk)

Onderweg...

de penningmeester bleef thuis, maar zij zat er boven op:

Hallo lezer,...Ja, Ik mocht er weer voor zorgen dat de muntjes na afloop weer klopten. Dat begint al op de maandag vóór de reis. Dan zorg ik dat ik de pinpas in mijn bezit heb plus een overzichtelijk formulier waar ik de uitgaven op kan noteren en ook, of het gepind of contant betaald is, en op volgorde de genummerde bonnen, en het bedrag omgerekend in euro's. Op deze manier hoeft de achtergebleven penningmeester niet eerst de bonnen te 'vertalen' en zo wordt het een overzichtelijk geheel voor de penningmeester. Iedere deelnemer stort het reisgeld op de rekening van B.L.S. en dat is dan ons budget. De eerste bonnen komen al binnen voordat we vertrekken. De dag voor vertrek ben ik samen met Izak boodschappen gaan doen voor onderweg en voor als we daar zijn. Daar in Roemenië doen we ook wel boodschappen maar, bijvoorbeeld stroopwafels pindakaas of hagelslag zijn daar niet te krijgen. De rest van de reis mag ik dus alles betalen,... het tanken, het eten, de overnachtingen enzovoort. Ook wel leuk om te vertellen is, dat je in Roemenië zelf mag kiezen of je in euro's wilt pinnen of in ron/lei. Ik moet daar zelf altijd wel beetje lachen als ze vragen: wilt u pinnen in euro's of in lei (dat maakt natuurlijk helemaal niet uit). In die tien dagen zijn dat aardig wat bonnen. Bij thuiskomst lever ik dan alles in bij de penningmeester die het controleert en verwerkt.

En dan wil ik (Izak) nog wel even vermelden dat we blij zijn met die meid want het is bijvoorbeeld tijdens de reis zó druk, dat ze iedere keer echt weer een gaatje moet zoeken waarop ze even gaat zitten om de boel weer bij te werken. Soms wordt je daar echt niet vrolijk van. Nogmaals bedankt Leo!

Colofon

Oplage
1.000 stuks

Contact
Basic Life Support
p/a Van Eesterensingel 208
2951 AR Alblasterdam
Tel. 078-6918645

Bankrekening: NL80 RABO 0393 0717 15
t.n.v. B.L.S. Alblasterdam

www.sbls.nl